

Obrazem se stát

Helena Vondráčková

Práská bič, cválá pryč houf dní uplynulých.
V blátě let splývá v šed'
pár stop, zasype sníh.

Proč každá chvíle je stejně šílená ?
Proč jen se řídí pudem stád?
Já někdy říkám zmámená -
nebylo by marné
jednou obrazem se stát.

Nepokoj je jen stroj,
tak má pokoj nám dát.
Svět však dál ovládá
a já musím se ptát.

Proč každá chvíle je stejně šílená ?
Proč nechci chvíli rozum brát ?
A tak ti říkám zmámená -
nebylo by marné
jednou obrazem se stát.

Na mistrovském plátně
se nežije špatně.
Tam sotva co brání
o neumírání snít.

Namaluj obraz můj a svůj,
já zakleju nás.
Jen pojď blíž, ještě blíž,
jen pojď obejít čas.

Pojď rozšířit fámu,
tu senzační fámu,
že klidně jde v rámu stát.
Jsme mistrovským dílem,
teď zůstaly chvíle stát.